

Środa, 14 lutego 2007 r.

19. ponownie wyraża nadzieję, że pod ściśle określonymi warunkami dane zebrane podczas transakcji finansowych będą mogły być wykorzystane wyłącznie w postępowaniu sądowym w przypadkach podejrzeń o finansowanie terroryzmu, oraz przypomina, że zarówno UE, jak i USA wdrożyły w swoim ustawodawstwie zalecenie VII Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (rozporządzenie (WE) nr 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie informacji o zleceńodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym⁽¹⁾ oraz ustawa USA o tajemnicy bankowej);

20. przypomina, że zgodnie z zaleceniem VII grupy Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy, od dnia 31 grudnia 2006 r., instytucje finansowe mają obowiązek gromadzenia oraz przechowywania pewnych określonych rodzajów danych dotyczących przekazów pieniężnych w Europie na kwotę od 1000 USD (w USA 3000 USD); dane te są przekazywane lub udostępniane na wniosek władzom⁽²⁾;

21. wierzy, że UE i USA są głównymi i lojalnymi sojusznikami w walce z terroryzmem, a zatem podstawą dla negocjacji na temat możliwego porozumienia międzynarodowego powinny być ustalone ramy prawne, w oparciu o założenie, że SWIFT jako przedsiębiorstwo belgijskie podlega prawu Belgii i jest w związku z tym zobowiązane do przetwarzania danych zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE; naturalną konsekwencją byłoby zatem zakazanie przedsiębiorstwu prowadzenia obecnych praktyk kopiowania wszystkich danych dotyczących obywateli UE i przedsiębiorstw do swojego systemu w USA, lub przeniesienia alternatywnej bazy danych poza jurysdykcję USA; należa, aby wyżej wspomniane porozumienie dostarczało niezbędnych gwarancji zapobiegających prowadzącemu do nadużyć wykorzystywaniu danych w celach gospodarczych i handlowych;

22. zwraca uwagę na fakt, że SWIFT świadczy usługi poza UE oraz w Stanach Zjednoczonych, a zatem każdy przyjęty środek powinien uwzględniać globalny charakter tych usług;

23. wzywa Komisję, której uprawnienia obejmują zarówno ochronę danych, jak i systemy opłat, do rozpatrzenia możliwości szpiegostwa ze szkodą dla gospodarki i przedsiębiorstw wynikającego z obecnego kształtu systemu opłat w najszerszym tego słowa znaczeniu, łącznie z poinformowaniem o tym fakcie dostawców i zaproponowaniem rozwiązań;

24. odnotowuje, że usługi finansowe mogą zostać wyłączone z zakresu porozumienia w sprawie bezpieczeństwa w portach, zgodnie z opinią nr 10/2006 grupy roboczej ds. art. 29; jest zaniepokojony faktem, że przedsiębiorstwa i sektory UE prowadzące działalność w USA i nieobjęte porozumieniem w sprawie bezpieczeństwa w portach mogą być obecnie zmuszane do udostępniania danych osobowych władzom USA, w szczególności amerykańskim oddziałom europejskich banków, zakładom ubezpieczeń, instytucjom opieki społecznej oraz dostawcom usług telekomunikacyjnych; wzywa Komisję Europejską do zbadania tej sytuacji;

*
* *

25. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Kongresowi USA.

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 8.12.2006, str. 1.

⁽²⁾ (patrz sprawozdanie opublikowane w dniu 17 stycznia 2006 r. przez Sieć ds. ścigania przestępstw finansowych (FinCEN) w sprawie transgranicznych przekazów pieniężnych: http://www.fincen.gov/news_release_cross_border.html).

P6_TA(2007)0040

Strategia lizbońska (Rada Europejska 8-9 marca 2007 r.)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wkładu do wiosennego posiedzenia Rady w 2007 r. w związku ze strategią lizbońską

Parlament Europejski,

— uwzględniając komunikat Komisji na wiosenną Radę Europejską zatytułowany „Czas wrzucić wyższy bieg: Nowe partnerstwo na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia (COM(2006)0030),”

Środa, 14 lutego 2007 r.

- uwzględniając dokument roboczy Komisji zatytułowany „Wspólnotowy program lizboński: Sprawozdanie w sprawie technicznego wdrożenia 2006” (SEC(2006)1379),
- uwzględniając 25 krajowych programów reform na rzecz wzrostu i zatrudnienia przedstawionych przez państwa członkowskie,
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany: „Strategiczny przegląd procesu lepszego stanowienia prawa w Unii Europejskiej” (COM(2006)0689),
- uwzględniając wytyczne strategiczne Komisji w sprawie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej 2007-2013, wytyczne Komisji w sprawie wykorzystania funduszy strukturalnych zgodnie ze strategią lizbońską,
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany: „Globalny wymiar Europy: Konkurowanie na światowym rynku — Wkład w strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia UE” (COM(2006)0567),
- uwzględniając komunikat Przewodniczącego Komisji wydany w porozumieniu z wiceprzewodniczącym Verheugenem i komisarzami Almunia i Spidla w sprawie zintegrowanych wytycznych dotyczących wzrostu i zatrudnienia na lata 2005-2008 (COM(2005)0141),
- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w Lizbonie w dniach 23 i 24 marca 2000 r., z z posiedzenia Rady Europejskiej w Sztokholmie w dniach 23 i 24 marca 2001 r., z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 22 i 23 marca 2005 r. i z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 23 i 24 marca 2006 r.,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 14 grudnia 2006 r. na temat europejskiej strategii na rzecz zrównoważonej, konkurencyjnej i bezpiecznej energii – Zielona Księga, ⁽¹⁾
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej na temat makroekonomicznych skutków wzrostu cen energii (A6-0001/2007),
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady Europejskiej i Parlamentu Europejskiego w sprawie europejskiej polityki energetycznej (COM(2007)0001),
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa z 2003 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,

Uwagi ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji i państw członkowskich mające na celu zapewnienie sukcesu strategii lizbońskiej i stwierdza, że strategia lizbońska jest odpowiedzią Europy na wyzwania globalizacji; ponadto jeszcze raz podkreśla, że warunkiem wstępnym sukcesu strategii lizbońskiej jest wzrost i zatrudnienie, które wraz ze współzależnymi reformami gospodarczymi, społecznymi i reformami dotyczącymi środowiska, mają na celu utworzenie dynamicznej i innowacyjnej gospodarki i społeczeństwa; ostrzega przed ograniczeniem strategii jedynie do kilku priorytetów związanych z realizacją rynku wewnętrznego i lepszą regulacją; zwraca uwagę na najważniejsze cechy uzupełniające nowej strategii trwałego rozwoju oraz strategii lizbońskiej, takie jak wspólne cele polepszonej konkurencyjności, tworzenie większej ilości jakościowych miejsc pracy, większa integracja społeczna, ochrona środowiska i zapobieganie ryzyku;

2. z zadowoleniem przyjmuje podjęte na posiedzeniu Rady Europejskiej w marcu 2005 r. kroki mające na celu ożywienie strategii lizbońskiej, w tym wyjaśnienie zakresu kompetencji państw członkowskich i Wspólnoty w zakresie wdrażania poszczególnych środków;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte P6_TA(2006)0603.

⁽²⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, str. 16.

Środa, 14 lutego 2007 r.

3. wyraża przekonanie, że w świecie o ograniczonych zasobach naturalnych i kruchym systemie ekologicznym Unia Europejska powinna dążyć do stania się najbardziej wydajną surowcowo i energetycznie strefą gospodarczą na świecie; podkreśla w związku z tym koszt braku lub odkładania działania oraz uwypukla ogromny potencjał gospodarczy energowydajnych technologii i energii odnawialnych na światowym rynku, do których wykorzystania Unia Europejska ma najkorzystniejszą pozycję;
4. wyraża przekonanie, że wynalazczość odgrywa zasadniczą rolę w zdolności Unii Europejskiej do skutecznego reagowania na wyzwania i możliwości światowej gospodarki, jak również na inne znaczące wyzwania takie jak zmiany klimatyczne;
5. wskazuje na fakt, że wdrażanie strategii lizbońskiej wymaga wystarczających i właściwie przeznaczonych środków finansowych w budżecie wspólnotowym; wyraża w związku z tym ubolewanie spowodowane brakiem środków finansowych przeznaczonych na realizację ambitnych celów wyznaczonych przez strategię lizbońską;
6. uznaje wyjątkową wartość polityki regionalnej dla realizacji celów lizbońskich, odzwierciedloną również w „Strategicznych wytycznych Wspólnoty na lata 2007-2013: polityka spójności wspierająca wzrost gospodarczy i zatrudnienie”; podkreśla, że w obecnym okresie programowania od UE-15 oczekuje się przeznaczenia 60 % wydatków związanych z celem konwergencji funduszy strukturalnych oraz 75 % wydatków związanych z celem konkurencyjności regionalnej i zatrudnienia na realizację agendy lizbońskiej; wzywa Komisję, aby monitorowała wyniki w realizacji celów lizbońskich osiągnięte przez państwa członkowskie poprzez ich interwencje w ramach funduszy strukturalnych;

Lepsze zarządzanie strategią lizbońską z myślą o lepszym stanowieniu prawa

Lepsze stanowienie prawa

7. popiera wszelkie działania prowadzone przez wszystkie instytucje w odniesieniu do kontynuacji programu lepszego stanowienia prawa; uważa, że Parlament powinien odgrywać wiodącą rolę w propagowaniu lepszego stanowienia prawa poprzez zagwarantowanie podstawy dla wspólnych procedur z innymi instytucjami na rzecz niezależnej oceny wpływu w odniesieniu do proponowanych przepisów, większej otwartości w podejmowaniu decyzji przez Radę oraz poprawy demokratycznej kontroli przyjmowania przez Komisję określonych przepisów; przypomina, że lepsze stanowienie prawa nie oznacza deregulacji lub uregulowań minimalnych;
8. wzywa do pełnego uznania roli Parlamentu Europejskiego w obszarze komitologii, co pomogłoby uprościć stanowienie prawa poprzez usunięcie środków prawdziwie wykonawczych, gwarantując przy tym pełne poszanowanie kompetencji ustawodawczych Parlamentu Europejskiego; stwierdza, że obciążenia związane z wymogami demokracji i kosztowne zobowiązania nie wynikają jedynie z prawodawstwa, ale przede wszystkim także z decyzji podejmowanych w ramach procedury komitologii; dlatego postuluje, aby decyzje podejmowane w ramach procedury komitologii poddawane były również kompleksowej niezależnej analizie oddziaływania;
9. wyraża zadowolenie z powodu inicjatywy Komisji Europejskiej w sprawie zmniejszenia obciążeń administracyjnych i kosztów dla przedsiębiorstw; zwraca się z prośbą o wykazanie większego zainteresowania uzyskiwaniem solidnych analiz kosztów i korzyści, które mogą stanowić podstawę świadomych decyzji, i wobec tego wzywa Komisję do opracowania metodologii niezależnej oceny ex ante w odniesieniu do kosztów administracyjnych; wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do podjęcia – podczas wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej – zobowiązania na rzecz ustalenia wspólnego celu w zakresie obniżenia kosztów; wzywa Komisję do regularnej analizy wszystkich instrumentów prowadzonej polityki — prawnych i pozaprawnych — pod kątem osiągnięcia wyznaczonych celów; nalega, by wszelkie inicjatywy dotyczące upraszczania prawa były w pełni zgodne z zasadami i warunkami przedstawionymi w rezolucji w sprawie strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego z dnia 16 maja 2006 r. (1);
10. zauważa, że obniżenie administracyjnego obciążenia państw członkowskich o 25 % spowodowałoby wzrost PKB o 1-1,4 %. wzywa wszystkie państwa członkowskie do przyjęcia celów ilościowych i jakościowych w tej dziedzinie oraz do działań na rzecz uproszczenia obecnych regulowań, szczególnie poprzez lepszą transpozycję, jak również na rzecz wprowadzenia procedur oceny wpływu, ustanawiając jednocześnie procedury konsultacyjne i odwoławcze dla odpowiednich podmiotów; podkreśla ważną rolę odgrywaną w tym kontekście przez parlamenty krajowe oraz konieczność ustanowienia struktur współpracy;

(1) Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, str. 136.

Środa, 14 lutego 2007 r.

Wcześniejsza i sprawniejsza transpozycja prawa

11. w interesie większej przejrzystości i lepszego zrozumienia strategii lizbońskiej oraz jej realizacji domaga się opracowania wspólnych i spójnych struktur krajowych programów reform, co pozwoli na lepszą analizę porównawczą wpływu zaproponowanych działań na szczeblu państw członkowskich, a także umożliwi otwarty i konstruktywny dialog na szczeblu europejskim na temat osiągniętych postępów; popiera w związku z tym pomysł opracowania zaleceń uwzględniających specyficzne uwarunkowania poszczególnych krajów oraz systemu notowania najlepszych praktyk stosowanych w programach reform w różnych obszarach polityki; wzywa wszystkie rządy krajowe, aby przy transpozycji dyrektyw UE publikowały oraz przekazywały Komisji tekst przepisów, czyli tzw. „tabele korelacji”;

12. apeluje o szerokie zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego, aby możliwe stało się wprowadzenie zmian sprzyjających wzrostowi i zatrudnieniu; przypomina, że sukces reform zależy od zaangażowania i poczucia odpowiedzialności całego społeczeństwa; dlatego też proponuje stworzenie możliwości wymiany poglądów na temat najlepszych praktyk w zakresie udziału przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego w tym procesie reform;

Usprawnienie zarządzania strategią lizbońską i silniejsze zaangażowanie państw członkowskich

13. podkreśla konieczność przedyskutowania zaleceń uwzględniających specyficzne uwarunkowania poszczególnych państw członkowskich i przyjęcia ich przez Radę celem utworzenia prawdziwych ram europejskich, celem wzmocnienia prac koordynacyjnych w dziedzinie gospodarki i zatrudnienia oraz celem silniejszego zaangażowania państw członkowskich;

14. stwierdza ponownie, że nie da się rozwiązać problemów w dziedzinie gospodarki i zatrudnienia UE bez aktywnego udziału parlamentów na szczeblu krajowym i europejskim; popiera wniosek Komisji, aby państwa członkowskie promowały szerszą dyskusję z parlamentami krajowymi nad krajowymi programami reform oraz sprawozdaniami z wdrażania, wraz z zaleceniami krajowymi, celem ściślejszego powiązania programów reform z debatą budżetową;

15. zachęca Komisję do wprowadzenia pewnej formy nadzoru nad analizami porównawczymi (benchmarking) przy wykorzystaniu wskaźników polityki strukturalnej wyraźnie związanych z wynikami gospodarczymi i sytuacją na rynku pracy, jak również wskaźników będących podstawą sprawowania nadzoru strukturalnego przy uwzględnieniu strategii pobudzających innowacyjność i przyczyniających się do tworzenia nowych miejsc pracy;

16. podkreśla potrzebę odgrywania większej roli przez przedstawicieli rządów odpowiedzialnych za wdrażania strategii lizbońskiej we wszystkich państwach członkowskich na najwyższych szczeblach władzy politycznej, aby możliwe było zaangażowanie w ten proces osób podejmujących decyzje w zakresie podejścia obejmującego różne strategie polityczne w ramach programu reform zarówno na szczeblu krajowym, jak i europejskim;

17. przypomina, że to Rada Europejska podczas wiosennego posiedzenia w 2007 r. ma za zadanie wskazać drogę prowadzącą do opracowania programu reform Unii Europejskiej w zakresie wzrostu i zatrudnienia; wzywa Radę Europejską do zagwarantowania równego udziału wszystkich zainteresowanych składów Rady; podkreśla własną rolę w monitorowaniu realizacji strategii lizbońskiej jako całości;

Wzrost, zatrudnienie i konkurencyjność

Tworzenie większej liczby miejsc pracy i lepszych szans

18. uważa, że reforma rynku pracy musi mieć na celu pogodzenie potrzeb przemysłu w zakresie zwiększenia elastyczności z postulatami pracowników dotyczącymi zwiększenia bezpieczeństwa, co można uzyskać na przykład poprzez stworzenie szans na nowe miejsca pracy i nowych form zagwarantowania bezpieczeństwa; wyraża przekonanie, że takie połączenie elastyczności i zabezpieczenia społecznego sprawia, że pracownikom, przedsiębiorstwom oraz MŚP łatwiej jest się przystosować do wyzwań, jakie stawia przed nimi dynamiczna gospodarka i zmieniające się społeczeństwo; wzywa wobec tego Radę Europejską oraz państwa członkowskie do określenia jasnych i obiektywnych zasad oraz do rozpoczęcia intensywnego wykorzystywania wzorców oraz do wymiany najlepszych praktyk w celu rozwoju i wdrażania modelu „flexicurity”;

Środa, 14 lutego 2007 r.

19. wzywa do większych inwestycji oraz do dostarczania lepiej wyszkolonych i wyżej wykwalifikowanych pracowników w celu poprawy wydajności i stopy zatrudnienia z myślą o realizacji celów strategii lizbońskiej, co powinno umożliwić UE podjęcie wyzwania światowej konkurencji; podkreśla, że unowocześnienie systemu zatrudnienia i zabezpieczenia społecznego we wszystkich państwach członkowskich, w tym wspieranie aktywnych środków na rynku pracy (jak w modelu duńskim), stanowi konieczność polityczną, nie zapominając jednocześnie, że dobrobyt i solidarność to cele strategii lizbońskiej, które się wzajemnie uzupełniają;

20. przypomina, że bezrobocie dotyka w szczególności najbardziej wrażliwe grupy, zwłaszcza pracowników najmniej wykwalifikowanych; szczególne wysiłki są zatem konieczne w celu promowania aktywnej polityki szkolenia do celów zatrudnienia, skierowanej do mniej wykwalifikowanych bezrobotnych, a także w celu poprawy systemu edukacyjnego, tak aby zmniejszyć wysoki odsetek niepowodzeń w procesie uczenia się;

21. uważa, że należy wyeliminować bariery dla tworzenia miejsc pracy, w tym czynniki zniechęcające do podejmowania zatrudnienia, z którym wiąże się skromne zarobki; uznaje odpowiedzialność bezrobotnych za korzystanie z ofert pracy; uznaje potrzebę wystarczającego uelastycznienia organizacji czasu pracy w celu wyjścia naprzeciw potrzebom pracodawców i pracowników oraz umożliwienia pracującym pogodzenia życia zawodowego z rodzinnym;

22. ubolewa nad tym, że udział kobiet w ogólnej liczbie zatrudnionych wciąż znacznie odbiega od celów lizbońskich; uważa, że pracownicy w starszym wieku powinni mieć dobrowolną możliwość dalszej aktywności zawodowej, wspierani przez odpowiednie szkolenia i opiekę zdrowotną w miejscu pracy; należy zniechęcać do wcześniejszego przechodzenia na emeryturę, a pracownikom powinno się pozwalać na dobrowolne zatrudnienie po przekroczeniu prawnie ustalonego wieku emerytalnego, jeżeli porozumieją się w tej kwestii z pracodawcą; podkreśla, że takie środki są niezbędne do stymulowania wzrostu gospodarczego i umocnienia trwałości publicznych finansów;

23. podkreśla, że pracownicy w starszym wieku stanowią coraz większy procent wśród pracującej ludności UE i w potencjale produkcji gospodarczej; wzywa państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków na rzecz zmiany systemów opodatkowania i ubezpieczeń społecznych w celu zachęcania do dłuższej aktywności zawodowej oraz wzywa do skutecznego wdrożenia przepisów dotyczących niedyskryminowania z uwagi na wiek;

24. dostrzega, że w UE brakuje wykwalifikowanej siły roboczej oraz że uczenie się przez całe życie stanowi kluczowy element w dążeniu do osiągnięcia celów lizbońskich; nalega, aby państwa członkowskie, we współpracy z partnerami społecznymi, zwiększyły wysiłki na rzecz tworzenia miejsc pracy i zwiększenia udziału ludzi młodych, kobiet i pracowników w starszym wieku w rynku pracy, w szczególności poprzez:

- zapewnienie, że każdej osobie, która opuszcza szkołę, w ciągu sześciu miesięcy zostanie zaoferowana praca, szkolenia lub inne środki służące poprawie zdolności zatrudnienia oraz zapewnienie bezrobotnym szerszego dostępu do szkoleń bez względu na płeć, religię czy przekonania, niepełnosprawność, wiek czy orientację seksualną;
- zapewnienie wyższej stopy zatrudnienia wśród osób niepełnosprawnych, aby w pełni wykorzystać ich kreatywność;
- skrócenie czasu niezbędnego do rozpoczęcia nowej działalności gospodarczej do okresu nieprzekraczającego jednego tygodnia, przy zapewnieniu niskich opłat i kosztów administracyjnych związanych z rozpoczęciem działalności;
- liczniejsze inwestycje w kompleksowe i przystępne systemy opieki nad dziećmi i inne systemy opieki;
- dalsze zmniejszanie obciążeń związanych z opodatkowaniem pracy;
- walka z wykluczeniem społecznym i dyskryminacją oraz rozwój polityki imigracyjnej i integracyjnej;
- nadanie nowego rozmachu wiedzy i innowacji poprzez zwiększenie inwestycji; określenie jaśniejszych praw i obowiązków w obszarze edukacji, szkolenia zawodowego i uczenia się przez całe życie; korzystanie z technologii informacyjno-komunikacyjnych; lepsze dopasowanie systemu edukacyjnego do potrzeb nowych rynków pracy oraz włączenie przedsiębiorczości do programów nauczania;

25. popiera politykę umożliwiającą finansowanie uniwersytetów z prywatnych środków i zachęca sektor prywatny do wyrażania poglądów na temat wykształcenia i szkoleń, jakich wymaga rynek;

Środa, 14 lutego 2007 r.

26. uważa, że aspekty zdrowotne zmian demograficznych są niezwykle istotne, i podkreśla, że im dłużej ludzie będą cieszyć się dobrym zdrowiem, tym dłużej będą mogli pozostawać i pozostaną czynni zawodowo, nie przyczyniając się do wzrostu kosztów opieki zdrowotnej; jest przekonany, że szczególne znaczenie mają inwestycje w środki na rzecz ochrony ludzi przed czynnikami powodującymi przewlekłe i długotrwałe choroby; jednocześnie, należy podjąć wysiłki celem zapewnienia, że osoby cierpiące na takie choroby nie będą dyskryminowane w miejscu pracy;

27. nalega na państwa członkowskie, aby zrewidowały nieskuteczne systemy społeczne pod kątem ich trwałości finansowej oraz zmieniających się światowych wzorców dynamicznych i demograficznych w celu uczynienia swoich systemów bardziej trwałymi;

Usunięcie trwałych deficytów rynku wewnętrznego

28. 28 podkreśla, że gospodarce europejskiej potrzebny jest dynamiczny rynek wewnętrzny, jeżeli ma ona być konkurencyjna w skali globalnej; zaleca środki mające na celu ułatwienie dostępu do rynku i promowanie polityki sprzyjającej innowacjom zgodne z zasadami interesu publicznego i wysokiego stopnia ochrony konsumentów, tak aby umożliwić obywatelom wyciągnięcie pełnych korzyści z rynku wewnętrznego; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą przeglądu funkcjonowania rynku wewnętrznego i popiera jej ambicję ukończenia tego projektu; wzywa państwa członkowskie do przyjęcia odpowiedzialności za rynek wewnętrzny i ustanowienia kultury wzajemnej współpracy w celu kierowania udziałem przedsiębiorstw w ogólnoeuropejskiej działalności, jak i promowania go; kładzie szczególny nacisk na znaczenie należytego wdrażania i egzekwowania prawa WE i podkreśla rolę odpowiedniego wykszolenia sędziów krajowych w tym zakresie;

29. stwierdza, że trwałe wzmocnienie rynku wewnętrznego jest podstawowym zadaniem zarówno w kontekście wysiłków na rzecz realizacji celów strategii lizbońskiej, jak i w szczególności uzyskania przez Unię Europejską trwałej zdolności konkurencyjnej w procesie globalizacji; zauważa także, że wszystkie instytucje europejskie i państwa członkowskie są zobowiązane do nieustawiania w wysiłkach zmierzających ku wzmocnieniu tego centralnego elementu integracji;

30. podkreśla, że swobodny przepływ towarów to jedna z podstaw rynku wewnętrznego; przypomina, że w przypadku produktów, które nie podlegają harmonizacji na szczeblu wspólnotowym, artykuły 28-30 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską zabraniają państwom członkowskim utrzymywania lub wprowadzania barier w handlu towarami w ramach Wspólnoty; wobec tego wzywa państwa członkowskie i Komisję do zdecydowanego usunięcia wszystkich przeszkód utrudniających swobodny przepływ towarów w Unii Europejskiej;

31. stwierdza, że w obszarze wzajemnego uznawania produktów niezharmonizowanych występują jeszcze znaczne braki w zakresie swobodnego przepływu towarów; dlatego popiera plany Komisji, aby w oparciu o akt prawny nadać odpowiedniemu orzecznictwu Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości moc wiążącą we wszystkich państwach członkowskich;

32. w związku z ostatecznym przyjęciem dyrektywy w sprawie usług na rynku wewnętrznym podkreśla obowiązek Komisji polegający na dostarczaniu państwom członkowskim wytycznych i monitorowania ich postępów; nalega, by właściwe organy państw członkowskich współpracowały ze sobą w celu zapewnienia spójnego wdrożenia w całej Unii Europejskiej; podkreśla, iż jest to bardzo ważne dla gospodarki europejskiej, gdyż umożliwia wypełnienie postanowień Traktatu i podejmowanie dalszych działań w celu zakończenia procesu tworzenia rynku wewnętrznego;

33. podkreśla, że swobodny przepływ usług jest jedną z podstaw rynku wewnętrznego; zwraca uwagę, że sektor usług stanowi nie mniej niż 70 % PKB i rynku pracy; domaga się poprawy współpracy w zakresie usług w dziedzinie ochrony zdrowia, szczególnie w odniesieniu do mobilności pacjentów;

34. podkreśla, że stosowanie praw własności intelektualnej i ich ochrona jest w Europie w dalszym ciągu stosunkowo kosztowne i czasochłonne, hamując związaną z innowacją konkurencyjność; kwestii standaryzacji nie poświęcono wystarczająco dużo uwagi ani na szczeblu europejskim, ani krajowym; ponawia swoje wezwanie do poprawy warunków ramowych z myślą o lepszej polityce dotyczącej własności intelektualnej i patentów, a to poprzez wprowadzenie standardów obowiązujących w całej UE, sprawniejszą współpracę między krajowymi organami zajmującymi się standaryzacją i uproszczenie procedur; ponownie przypomina – w interesie bezpieczeństwa pacjentów – o potrzebie skutecznego rozwiązania problemu fałszerstw (np. podrabianie leków);

Środa, 14 lutego 2007 r.

35. ubolewa ogromnie z powodu braku postępów w zakresie europejskiej polityki patentowej i uznaje za niedopuszczalny fakt nieopracowania jednolitej europejskiej strategii patentowej w tym obszarze; wskazuje na rezultat pierwszego czytania europejskiego rozporządzenia patentowego, które pokazuje, w jaki sposób można rozwiązać problemy, stanowiące przedmiot sporu w Radzie; wzywa Komisję do niezwłocznego przedstawienia konkretnych propozycji dotyczących nowej strategii patentowej, aby w oparciu o nie jak najszybciej podjąć rozmowy w Radzie; wzywa państwa członkowskie do przyjęcia skutecznego systemu patentowego w oparciu o dokonane konsultacje, w tym rozważenia udziału w europejskim porozumieniu w sprawie rozwiązywania sporów patentowych dla jak najszybszego zapewnienia postępów i pewności prawnej;

36. podkreśla znaczenie skutecznego, innowacyjnego i sprawnie funkcjonującego systemu zamówień publicznych dla stworzenia konkurencyjnego rynku wewnętrznego; wzywa Komisję do kontynuowania reform struktury zamówień publicznych w celu maksymalizacji uczestnictwa i minimalizacji biurokracji oraz do zbadania najlepszych sposobów zapewnienia MŚP sprawiedliwego dostępu do zamówień publicznych;

37. z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione dzięki realizacji pierwszego planu działań w zakresie usług finansowych i zauważa, że należycie funkcjonujący rynek finansowy ma zasadnicze znaczenie dla perspektyw wzrostu europejskiej gospodarki; wzywa z naciskiem państwa członkowskie i Komisję do zagwarantowania, by prawo europejskie w zakresie usług finansowych było właściwie wdrażane we wszystkich państwach członkowskich i by nasi międzynarodowi partnerzy w pełni się do niego stosowali;

38. zauważa, że sprawnie funkcjonujące rynki finansowe mają zasadnicze znaczenie dla właściwego funkcjonowania jednolitego rynku; jest zdania, że zapewnienie rozwoju wysokiej jakości produktów finansowych oraz umożliwienie im prowadzenia działalności transgranicznej przyczyni się do powstania w Europie innowacyjnych środowiska dla przedsiębiorczości; uważa, że szybki wzrost i innowacje w zakresie międzynarodowych transakcji finansowych stawiają nowe wyzwania przed sektorem przedsiębiorstw oraz przed nowym, międzynarodowym systemem finansowym; wzywa Komisję do poprawienia przejrzystości i określenia skuteczniejszych polityk regulacyjnych w celu wspierania stabilności finansowej, odpowiedniej ochrony konsumentów oraz spójności rynku; nalega, by Rada i Komisja zbadały konieczność ustanowienia skuteczniejszych przepisów w zakresie nadzoru z myślą o funduszach typu private equity i funduszach zabezpieczających;

39. wzywa państwa członkowskie i Komisję do urzeczywistnienia idei swobodnego przepływu kapitału; wyraża ubolewanie z powodu niedawnych przypadków utrudniania przez rządy państw członkowskich transgranicznych połączeń spółek w Unii Europejskiej; w związku z tym wyraża swoje uznanie dla Komisji za jej bezkompromisową obronę zapisów Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską; dlatego zwraca się do Komisji o niezwłoczne przedstawienie nowych propozycji, w tym w dziedzinie prawa spółek, w celu ułatwienia mobilności firm i kapitału w Unii Europejskiej; dotyczy to w szczególności 14. dyrektywy w sprawie przenoszenia miejsca rejestracji oraz europejskiej spółki prywatnej;

40. wzywa do zwrócenia większej uwagi na inne działania wspierające, dzięki którym rynek wewnętrzny będzie sprawniej funkcjonował; uważa, że w sposób priorytetowy należy potraktować w szczególności transport, a także wskazać na możliwości wynikające z lepszej logistyki i szybszej realizacji sieci transeuropejskich; wyraża swoje poparcie dla inicjatywy w tej dziedzinie, podjętej przez prezydencję Niemiec;

Wzmocnienie zewnętrznej konkurencyjności UE

41. przypomina, że wolny i uczciwy handel przyczynia się do dobrobytu w Europie i na całym świecie; zauważa, że przedsiębiorstwa w ramach rynku wewnętrznego działają w warunkach globalnych, charakteryzujących się występowaniem współzależnych rynków i podmiotów działających na skalę globalną; wzywa państwa członkowskie do powstrzymania się od protekcyjnizmu; uważa, że dalsza integracja gospodarcza w skali globalnej może sprzyjać konkurencyjności, wzrostowi i tworzeniu nowych miejsc pracy w Unii Europejskiej; zwraca uwagę na znaczenie międzynarodowej współpracy w zakresie uregulowań prawnych, zwłaszcza w dziedzinie nadzoru, reformy organów regulacyjnych i upraszczania prawa; zauważa jednak, że międzynarodowy handel może w niektórych sektorach mieć również negatywne konsekwencje dla najbardziej narażonych i najmniej wykwalifikowanych pracowników;

42. wyraża przekonanie, że dostęp do rynków, bardziej zrównoważone podejście regionalne oraz promowanie podstawowych standardów pracy Międzynarodowej Organizacji Pracy oraz godnej pracy na całym świecie ma kluczowe znaczenie dla wzmocnienia zewnętrznej konkurencyjności Unii Europejskiej oraz że unikanie dumpingu środowiskowego jest kluczowym elementem uczciwej konkurencji; wyraża swoją gotowość do rozważenia odpowiednich środków handlowych skierowanych przeciwko krajom „gapowiczom”, które nie ponoszą sprawiedliwych ciężarów w walce z globalnymi zmianami klimatycznymi, przy uwzględnieniu różnych stadiów rozwoju społeczno-gospodarczego naszych partnerów handlowych;

Środa, 14 lutego 2007 r.

43. zauważa, że społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw nie powinna być interpretowana jako jednostronne brzemie ze strony państwa, nakładane poprzez nowe obciążenia prawne na przedsiębiorczość, które mogłyby doprowadzić do zmniejszenia konkurencyjności i zdolności do generowania zatrudnienia; uważa natomiast, że odpowiedzialność ta powinna aktywizować się poprzez inicjatywy przedsiębiorstw, czy to o charakterze fiskalnym, czy też innym, tak by przedsiębiorstwa dobrowolnie przejmowały funkcje interesu społecznego;
44. podkreśla potrzebę zapewnienia lepszych warunków finansowych, pracy i fiskalnych dla MŚP stanowiących źródło europejskiej konkurencyjności gospodarczej, co umożliwi nieustanną innowacyjność produktów; uważa wdrażanie efektywnych polityk za konieczność w celu sprostania wyzwaniom globalizacji;
45. zwraca uwagę na znaczenie międzynarodowej współpracy w zakresie uregulowań prawnych, zwłaszcza w dziedzinie reformy organów regulacyjnych i upraszczania prawa; uważa, że należy wzmocnić współpracę opartą na multilateralizmie i demokratycznej odpowiedzialności w celu otwarcia rynków zagranicznych dla produktów i usług firm europejskich; w tym kontekście podkreśla potrzebę ponownego wyważenia porozumienia Międzynarodowej Organizacji Pracy w sprawie zamówień publicznych dzięki zapewnieniu, że wyłączenia na korzyść MŚP utrzymane w szeregu zobowiązań stron-sygnatariuszy są zrównoważone w zobowiązaniach europejskich podobnymi wyłączeniami lub postanowieniami uprawniającymi strony-sygnatariuszy do przyznania MŚP uprzywilejowanego traktowania, pod warunkiem że traktowanie to rozciąga się bez jakiegokolwiek dyskryminowania na wszystkie MŚP którejkolwiek ze stron-sygnatariuszy;
46. uważa, że pomoc UE dla rządów krajów trzecich we wdrażaniu zgodnych z międzynarodowymi konwencjami przepisów dotyczących kwestii społecznych i ekologicznych, a także skuteczne systemy kontroli stanowią niezbędne uzupełnienie propagowania społecznej odpowiedzialności europejskich przedsiębiorstw na całym świecie; podkreśla, że społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw musi być elementem dialogu świata biznesu z innymi rynkami;

Pobudzanie potencjału innowacyjności UE

47. podkreśla kluczowe znaczenie stymulowania inwestowania UE w badania i rozwój, obejmującego zarówno produkty, jak i usługi;
48. wyraża zadowolenie z przyjęcia siódmego programu ramowego, którego głównym celem jest wzmocnienie naukowej i technicznej podstawy przemysłu wspólnotowego, zapewniając tym samym wysoki poziom międzynarodowej konkurencyjności; ponownie podkreśla znaczenie celów związanych z finansowaniem badań na poziomie 3% PKB i wzywa państwa członkowskie do przestrzegania zobowiązań podjętych na posiedzeniu Rady Europejskiej w Barcelonie w 2002 r.; podkreśla, że nadrzędnym celem siódmego programu ramowego jest zapewnienie wkładu na rzecz Unii Europejskiej jako wiodącej przestrzeni badawczej na świecie; zauważa, że Parlament nieustannie podkreślał znaczenie badań, rozwoju technologicznego oraz rosnącej roli wiedzy dla pobudzenia wzrostu gospodarczego oraz dobrobytu społeczeństwa i dobrego stanu środowiska naturalnego;
49. popiera usilnie działanie Wspólnych Platform Technologicznych na rzecz wspierania spójnych strategicznych planów badawczych w obszarach kluczowych dla konkurencyjności Europy; wzywa państwa członkowskie do wspierania uczestnictwa małych przedsiębiorstw i organizacji badawczych w tych platformach;
50. pochwała Komisję za ukierunkowanie funduszy celowych bezpośrednio poprzez wspólne inicjatywy technologiczne z myślą o przełożeniu koncepcji badawczych na konkretne programy; wzywa państwa członkowskie do wspierania tych programów swoimi krajowymi inicjatywami na rzecz innowacyjności;
51. zauważa różnice w ilości inwestycji w ICT przypadających na pracownika pomiędzy Stanami Zjednoczonymi i Unią Europejską oraz dostrzega współzależność między inwestowaniem w ICT a wzrostem wydajności; popiera konieczność wzmocnienia i rozwoju wysoce konkurencyjnego sektora ICT w Unii Europejskiej, szczególnie poprzez pełne wdrożenie we wszystkich państwach członkowskich unijnych przepisów regulacyjnych w sprawie łączności;
52. podkreśla wysoki potencjał wykorzystywania funduszy na zamówienia publiczne do wspierania innowacji; uważa, że przedkonkurencyjne zamówienia publiczne mogą odbywać się w ramach istniejącej struktury zamówień publicznych; wzywa państwa członkowskie do wspierania tego działania w obrębie swych własnych władz publicznych; uważa, że skuteczne stosowanie technologii informacyjnych i komunikacyjnych w świadczeniu usług publicznych poprawi doświadczenia klientów i pomoże przedsiębiorstwom z UE w wytwarzaniu konkurencyjnych na całym świecie produktów;

Środa, 14 lutego 2007 r.

Zapewnienie trwałej polityki energetycznej

53. wyraża przekonanie, że strategia lizbońska może odnieść sukces tylko wtedy, gdy podjęte zostaną dalsze starania zmierzające w kierunku stworzenia wspólnotowej polityki energetycznej; zauważa, że starania te nie mogą jednak prowadzić do uwspólnotowienia i ujednoczenia krajowych polityk energetycznych, lecz do zwiększenia konkurencji i korzyści dla konsumentów; przypomina, że różnorodność stanowi istotę nie tylko potęgę Europy, ale także jej bezpieczeństwa energetycznego;

54. przypomina o znaczeniu trzech głównych celów polityki energetycznej: bezpieczeństwa dostaw, trwałości dostaw i zdolności konkurencyjnej dla stabilności i wzrostu w Unii Europejskiej; wskazuje na konieczność ciągłego dostosowywania tych trzech celów do zmieniającej się sytuacji i znajdowania nowej równowagi;

55. przypomina o podstawowym znaczeniu wystarczających i korzystnych cenowo dostaw energii dla zdolności konkurencyjnej i wzrostu europejskiego przemysłu;

56. przyjmuje z zadowoleniem zieloną księgę Komisji w sprawie europejskiej strategii na rzecz zrównoważonej, konkurencyjnej i bezpiecznej energii (COM(2006)0105, podkreślając jednocześnie potrzebę dostrzeżenia zmieniających się stale warunków na globalnym rynku energetycznym, a także znaczenie poszerzenia perspektywy producentów i uwzględnienia w niej systematycznego podejścia obejmującego produkcję, dystrybucję i zużycie energii w celu opracowania europejskiej polityki energetycznej gwarantującej europejskim przedsiębiorstwom i gospodarstwom prywatnym dostawy energii po przystępnej cenie;

57. zgadza się z Komisją, że istotnym elementem wspólnej polityki energetycznej powinna być większa solidarność między państwami członkowskimi, zmierzająca do opanowania trudności w zakresie fizycznego bezpieczeństwa infrastruktury i bezpieczeństwa dostaw; uważa ponadto, że owa większa solidarność wzmocniłaby znacząco zdolność Unii Europejskiej do obrony wspólnych interesów w kwestiach dotyczących energii na szczeblu międzynarodowym;

58. zauważa, że polityka energetyczna, a w szczególności bezpieczeństwo dostaw energii, musi stanowić integralną część wspólnej polityki zagranicznej, a także polityki rozwoju handlu i bezpieczeństwa Unii Europejskiej, oraz wzywa do opracowania wspólnej strategii na rzecz zabezpieczenia oraz dywersyfikacji dostaw i tras przesyłowych i wykazania tym samym solidarności w gronie państw Unii Europejskiej; nalega, aby w związku z tym Komisja i państwa członkowskie bardzo poważnie potraktowały rzeczywiste niebezpieczeństwo niewystarczających dostaw gazu z Rosji po 2010 r. m.in. z powodu braku inwestycji; nalega, aby w ramach dyskusji prowadzonych z Rosją na temat energii państwa członkowskie i Unia Europejska naciskały na podpisanie i ratyfikację protokołu w sprawie tranzytu oraz ratyfikację Traktatu w sprawie Karty Energetycznej; jest zdania, że umowy o partnerstwie i współpracy należy wykorzystać do stworzenia stabilnych, lecz otwartych ram regulacyjnych w krajach będących dostawcami oraz że komisarz odpowiedzialny za energię powinien postępować zgodnie ze ściśle określonymi uprawnieniami, wyznaczającymi długoterminową wizję planowania energii europejskiej;

59. podkreśla, że doświadczenia zimy 2005/2006 oraz drastyczny wzrost zapotrzebowania na energię ze strony szybko rozwijających się gospodarek (tzn. Chin, Indii) wyraźnie pokazują, że chcąc zagwarantować rzeczywiste bezpieczeństwo dostaw energii nie można rezygnować z żadnego trwałego i bezpiecznego źródła energii;

60. przyjmuje z zadowoleniem podejmowanie działań na rzecz realizacji celów w zakresie obniżenia emisji CO₂, uzgodnionych w Kioto; uznaje, że energia atomowa zajmuje ważne miejsce w strukturze źródeł energii wielu państw członkowskich; dostrzega obecne znaczenie energii atomowej w niektórych państwach członkowskich w związku z potrzebą utrzymania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, rolę, jaką odgrywa w zestawieniu źródeł energii, oraz jej znaczenie dla zapobiegania emisji dwutlenku węgla; podkreśla jednak, że z jej produkcją wiążą się zagrożenia oraz że w chwili obecnej nie ma ostatecznych rozwiązań dotyczących recyklingu odpadów atomowych; popiera badania w dziedzinie bezpieczeństwa reaktorów jądrowych i nowych technologii, uważa, że decyzję dotyczącą tego, czy wytwarzanie energii atomowej wciąż powinno odgrywać pewną rolę w niektórych państwach członkowskich, można podjąć wyłącznie na szczeblu państw członkowskich w ramach zasady pomocniczości;

61. przypomina o rosnącym uzależnieniu Unii Europejskiej od importu ropy naftowej i gazu ziemnego, które w 2030 r. mogłyby osiągać odpowiednio pułap 94% i 85%, podczas gdy uzależnienie od importu paliw stałych zwiększy się jedynie do 59%; zwraca uwagę, że ropa naftowa i gaz ziemny będą importowane w coraz większym stopniu z regionów politycznie niestabilnych, do których w wyniku importu popłyną duże ilości pieniędzy, na których przeznaczenie Unia Europejska nie ma wpływu;

Środa, 14 lutego 2007 r.

62. podkreśla, że presja inflacyjna wynikająca ze wzrostu cen ropy naftowej pogłębia niepewność odnośnie do stopnia restrykcyjności polityki monetarnej, co prowadzi do wyraźniejszego postrzegania ryzyka, pogorszenia płynności finansowej w skali globalnej i większej nieprzewidywalności, zwłaszcza na giełdach towarowych i rynkach akcji; ostrzega przed negatywnym oddziaływaniem spekulacji cenami ropy naftowej na rynkach finansowych, co prowadzi do pogłębienia kryzysu naftowego; wzywa Komisję i Radę do opracowania szczegółowego planu zmniejszenia uzależnienia Unii Europejskiej od importu ropy naftowej i skoncentrowania się na wytwarzaniu czystej energii; domaga się wprowadzenia w UE zintegrowanego mechanizmu zabezpieczenia dostaw w sytuacjach nadzwyczajnych;

63. podkreśla nieodzowność nowej formy dialogu politycznego i współpracy wśród krajów będących odbiorcami energii, zwłaszcza takich jak Stany Zjednoczone, Chiny, Indie i Japonia; zauważa, że podobny dialog jest również konieczny między najważniejszymi krajami będącymi odbiorcami energii a tymi, które są jej producentami, aby możliwe było wypracowanie globalnego podejścia w kwestiach dotyczących energii; uważa, że celem owych nowych form globalnego dialogu na temat energii powinna być stabilizacja światowych rynków energetycznych oraz uczynienie ich bezpiecznymi i przejrzystymi, a jednocześnie nieprzerwane promowanie źródeł czystej energii i wydajności energetycznej;

64. wzywa Komisję i Radę do promowania systemu mediacji, uznawanego na szczeblu międzynarodowym i stosowanego w przypadku konfliktów i sporów dotyczących dostaw i dystrybucji energii; uważa, że Unia Europejska mogłaby zainicjować taki proces poprzez stworzenie systemu mediacji w ramach swojej polityki sąsiedztwa i w porozumieniu z innymi krajami będącymi głównymi dostawcami energii, aktywnie promując ów system na całym świecie; w związku z tym jest zdania, że UE powinna opracować modelowe podejście do kwestii zarządzania dystrybucją energii na szczeblu międzynarodowym;

65. z zadowoleniem przyjmuje projekt Traktatu Wspólnoty Energetycznej stanowiący istotny wkład w stabilizację Europy południowo-wschodniej, otwarcie rynków energii i bezpieczeństwo szlaków tranzytowych w Europie; wzywa Komisję do sporządzenia planu stopniowego poszerzenia Wspólnoty Energetycznej o Norwegię i Turcję oraz wszystkie kraje zaangażowane w europejską politykę sąsiedztwa;

Aby polityka energetyczna była przyjazna dla środowiska naturalnego

66. podkreśla, że potrzeba dokonania zmian w obecnym zestawieniu źródeł energii nie oznacza obciążenia, lecz szansę; i że dzięki wykorzystaniu energii słonecznej i wiatrowej, biomasy, energii wodnej lub geotermicznej, a także dzięki większej liczbie energooszczędnych technologii możliwe będzie łatwiejsze wywiązanie się z zobowiązań poczynionych w Kioto oraz w związku z Ramową konwencją Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, a także wzmocnienie innowacyjności, podniesienie zatrudnienia i poprawa konkurencyjności w Europie;

67. dlatego popiera wysiłki podejmowane w zakresie rozwoju energetyki odnawialnej w celu wspierania zrównoważonych dostaw energii; przyjmuje z zadowoleniem fakt utrzymywania się wzrostu w tym sektorze i związany z tym pozytywny impuls dla zatrudnienia; zauważa duży potencjał eksportowy dla elektrowni korzystających z energii odnawialnej w państwach trzecich;

68. wzywa Radę Europejską, aby na szczycie wiosną 2007 r. przyjęła proponowany przez Komisję plan działania zawierający co najmniej następujące elementy: umieszczenie konsumentów (zarówno gospodarstw domowych, jak i podmiotów handlowych oraz przemysłowych) w centrum uwagi polityki energetycznej; przyjęcie mapy drogowej na szczeblu Rady i Komisji, celem osiągnięcia do roku 2040 poziomu 50 % energii odnawialnej, obniżenie o 30 % emisji CO₂ w UE do roku 2020 i o 60-80 % do roku 2050 oraz realizacji unijnego celu w zakresie poprawy wydajności energetycznej o co najmniej 20 % do 2020 r.; przeprowadzenie radykalnej reformy unijnego systemu handlu emisjami (ETS), aby zachęcić rynek do inwestowania w gospodarkę charakteryzującą się niskim zużyciem węgla, takiej działalności inwestycyjnej sprzyjałoby określenie celu w zakresie emisji węgla w UE do 2020 r., osiągnięcie udziału energii ze źródeł odnawialnych na poziomie 25 % do 2020 r. oraz przyjęcie wiążącego celu w zakresie emisji spalin; wprowadzenie stopniowych zmian w zakresie wydajności energetycznej; szybsze wdrażanie obowiązujących przepisów WE przez państwa członkowskie, lub w przypadku braku takiego wdrożenia, konkretne zmiany ram regulacyjnych; wyraźniejsze oddzielenie wytwarzania energii od dystrybucji przez wzmocnienie niezależnej kontroli regulacyjnej, działającej w interesie całej Europy, podejmowanie wysiłków w celu rozwiązania problemu braku łączących połączeń wzajemnych, wzrostu inwestycji i innowacyjności, przyjęcie minimalnych wiążących wytycznych dla organów regulacyjnych, w tym również w odniesieniu do procedury powoływania takich organów; niezależność, przejrzystość i odpowiedzialność; ambitna strategia na rzecz badań naukowych i rozwoju w dziedzinie technologii wytwarzania czystej energii; zwiększenie o co najmniej 50 % rocznych wydatków na badania w dziedzinie energetyki w następnych siedmiu latach; opracowanie skutecznych mechanizmów rozwiązywania sytuacji kryzysowych związanych z dostawami energii; wspólna strategia w polityce zagranicznej w dziedzinie energetyki pozwalająca zającą wspólne stanowisko wobec krajów trzecich, podwojenie wysiłków na rzecz globalnego przeciwdziałania zmianom klimatycznym, ponieważ Unia Europejska nie może sama rozwiązać tego problemu oraz pełne wdrożenie wszystkich aktualnych przepisów prawnych UE w dziedzinie energetyki; wzywa też Komisję do przedstawienia, w ramach tzw. mapy drogowej na rzecz energii odnawialnej, ram zharmonizowanych systemów wsparcia dla energii odnawialnych;

Środa, 14 lutego 2007 r.

69. dostrzega, że zmiany klimatyczne są przyczyną poważnych problemów ekologicznych, które wymagają natychmiastowego podjęcia działań zarówno w ramach UE, jak i na arenie międzynarodowej; uważa, że do 2050 r. potrzeby energetyczne UE w przeważającej mierze muszą być zaspokajane ze źródeł energii wytwarzanej bez udziału węgla lub przy pomocy technologii ograniczających emisję gazów cieplarnianych, a w centrum uwagi powinna się znaleźć oszczędność energii, wydajność energetyczna oraz odnawialne źródła energii, wobec czego potrzebny jest jasny plan działania wyznaczający drogę do osiągnięcia tego celu; wzywa rządy państw członkowskich do uzgodnienia do końca 2008 roku wiążącego celu w zakresie redukcji emisji dwutlenku węgla do 2020 r. oraz celu orientacyjnego, który miałby zostać osiągnięty w 2050 r.; wzywa Komisję do określenia ambitnych, a jednocześnie realistycznych celów tak, aby technologia energii bardzo niskoemisyjnej lub nieemisyjnej oraz neutralnej pod względem emisji dwutlenku węgla zaspokajała 60 % zapotrzebowania UE na energię elektryczną do 2020 r., co wesprze cele związane z klimatem europejskim i bezpieczeństwem dostaw energii;

70. uznaje istotną rolę odnawialnej energii dla małych i średnich przedsiębiorstw w kontekście realizacji celów strategii lizbońskiej; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o podjęcie konkretnych działań mających na celu poprawę wydajności energetycznej małych i średnich przedsiębiorstw; do działań takich należą w szczególności działania kształtujące świadomość oraz ułatwiające dostęp do środków finansowych, m.in. z funduszy strukturalnych, Europejskiego Banku Rekonstrukcji i Rozwoju i Europejskiego Banku Inwestycyjnego, dzięki którym można przeprowadzić inwestycje mające na celu zmniejszenie zużycia energii;

71. wzywa Radę i Komisję do uczynienia z Unii Europejskiej do 2020 r. gospodarki o najwyższej wydajności energetycznej na świecie, a także do nadania działaniom w zakresie wydajności energetycznej charakteru priorytetu horyzontalnego w odniesieniu do wszystkich sektorów gospodarki UE; wzywa Komisję do tego, aby zapewniła wdrożenie w odpowiednim czasie dyrektyw wspólnotowych w tej dziedzinie i nalega, aby Rada przyjęła propozycje w ramach planu działania Komisji na rzecz wydajności energetycznej we Wspólnocie Europejskiej (COM(2000)0247), a państwa członkowskie uczyniły z najlepszych praktyk podstawę swoich własnych krajowych planów działania na rzecz wydajności energetycznej, których przedłożenia do dnia 30 czerwca 2007 r. wymaga dyrektywa 2006/32/WE; przypomina, że gdyby państwa członkowskie miały w pełni wdrożyć istniejące prawo unijne, cel UE polegający na oszczędności energii rzędu 20 % do 2020 r. zostałby już w połowie osiągnięty; wzywa przewodniczącego Komisji do podjęcia działań na rzecz globalnego porozumienia w sprawie wydajności energetycznej;

72. wzywa Radę Europejską do tego, aby podczas wiosennego posiedzenia w marcu 2007 r. wzmocniła przyszłą politykę energetyczną Europy przy pomocy ambitnej strategii na rzecz badań naukowych i rozwoju w dziedzinie energetyki, zwiększając przy tym odpowiednie fundusze publiczne i stwarzając silne zachęty do zwiększenia finansowania badań naukowych i rozwoju ze środków prywatnych; zachęca państwa członkowskie do opracowania strategii na rzecz zwiększenia budżetu przeznaczanego na badania naukowe w dziedzinie energetyki, zwłaszcza podczas średnioterminowego przeglądu budżetu WE w siódmym programie ramowym na rzecz badań naukowych, rozwoju technologicznego i działań pokazowych oraz w specjalnym programie na rzecz inteligentnej energii; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje proponowane przez komisję zwiększenie o 50 % w najbliższych siedmiu latach rocznych wydatków Unii Europejskiej na badania w dziedzinie energetyki; apeluje o przedstawienie europejskiego strategicznego planu technologicznego w dziedzinie energetyki i pragnie, aby obejmował on dziedziny badań naukowych koncentrujące się na nowych technologiach energetycznych, takich jak wszelkie odnawialne źródła energii, w tym energia fal i pływów morskich, gazyfikacja węgla i przede wszystkim magazynowanie energii, ponieważ kwestia ta dotyczy zarówno bliższej, jak i dalekiej przyszłości;

Utworzenie wewnętrznego rynku energetycznego

73. podkreśla, że aby zapewnić dobrze funkcjonujący rynek wewnętrzny w zakresie energii, konieczne są dalsze działania na rzecz wyraźnego oddzielenia produkcji energii od jej dystrybucji; dlatego z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący dalszych działań mających na celu osiągnięcie tego oddzielenia poprzez ściślejszą niezależną kontrolę regulacyjną uwzględniającą interesy całej Europy; podkreśla, że działania te w połączeniu ze środkami krajowymi muszą przyczynić się do realizacji celu Unii Europejskiej, jakim jest podwyższenie minimalnych poziomów połączeń wzajemnych do 10 %, poprzez identyfikację głównych przeszkód i powołanie koordynatorów; uważa, że potrzebne są jasne i stabilne ramy polityczne oraz konkurencyjny rynek energetyczny w celu zagwarantowania wysokiego stopnia konkurencyjności, niezależności energetycznej, długookresowej stabilności, wydajności, wrażliwości ekologicznej i bezpieczeństwa dostaw, a także wzywa Radę Europejską do przedstawienia podczas wiosennego szczytu w marcu 2007 r. szerszej wizji wspólnych europejskich interesów w dziedzinie energetyki, w celu ustanowienia brakujących obecnie jasnych ram politycznych z myślą o dokończeniu procesu tworzenia rynku wewnętrznego;

74. uważa, że handel transgraniczny doprowadzi do usunięcia wąskich gardeł występujących między rynkami krajowymi; wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania bliskiej współpracy między operatorami systemów przesyłowych (TSO), zwłaszcza w takich dziedzinach, jak transgraniczna alokacja zdolności przepustowości, przejrzystość, rynki śróddzienne (intraday), planowanie sieci przesyłowych i inwestycji decydujących o rozwoju rynków regionalnych; zwraca się do Komisji z prośbą o opracowanie we współpracy z operatorami sieci przesyłowych europejskiego kodeksu sieci przesyłowych, gwarantującego interoperacyjność krajowych sieci energetycznych;

Środa, 14 lutego 2007 r.

75. gratuluje Komisji przeprowadzenia dochodzenia w sektorze energetycznym; wzywa Komisję do kontynuowania działań gwarantujących skuteczność prawa, w tym nakładania grzywien na firmy łamiące przepisy dotyczące konkurencji oraz zachęca Komisję do wszczynania postępowań wobec państw członkowskich, które bezprawnie chronią krajowych potentatów energetycznych;

76. jest zdania, że konsumenci powinni znaleźć się w centrum całej przyszłej polityki energetycznej i że ubóstwo energetyczne powinno być wyraźniej uwzględnione we wnioskach Komisji; przypomina, że konsumenci, a zwłaszcza organy publiczne, które muszą stanowić przykład w tej dziedzinie, także mają obowiązki w zakresie oszczędzania energii; uznaje, że system inteligentnych pomiarów i inteligentnego naliczania opłat może odegrać główną rolę w uświadomieniu ludziom, jak i dlaczego wykorzystuje się energię, zmieniając w ten sposób zachowania konsumentów; wzywa Radę i Komisję do zaproponowania środków pomagających gospodarstwom domowym o niskich dochodach w uzyskiwaniu oszczędności zużycia energii w swych domach, doprowadzając w ten sposób do obniżenia rachunków za energię i zmniejszenia wrażliwości tych gospodarstw na przyszłe wzrosty cen;

77. przypomina, że polityka energetyczna wymaga podejmowania długoterminowych decyzji inwestycyjnych wiążących się z ponoszeniem dużych kosztów i że decyzje te muszą być w wysokim stopniu przejrzyste i przewidywalne; wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby zapewniły przedsiębiorstwom takie bezpieczeństwo prawne i aby nie przedstawiały w krótkich odstępach czasu nowych propozycji legislacyjnych, powodując tym samym niepewność i opóźnienia w koniecznych inwestycjach w zakresie infrastruktury energetycznej;

78. ponownie podkreśla silne poparcie dla odnawialnych źródeł energii; celem większego zróżnicowania źródeł energii proponuje, aby Komisja utworzyła stałe, długoterminowe ramy polityczne celem stworzenia odpowiedniego klimatu inwestycyjnego; takie ramy powinny uwzględniać cel polegający na poprawie wydajności energetycznej do 2020 r. o co najmniej 20 % wzywa Komisję do przedstawienia, w ramach tzw. mapy drogowej na rzecz energii odnawialnej, ram zharmonizowanych systemów wsparcia dla energii odnawialnych;

79. podkreśla, że aby zapewnić dobrze funkcjonujący rynek wewnętrzny w zakresie energii, konieczne są dalsze działania na rzecz wyraźniejszego oddzielenia produkcji energii od jej dystrybucji; dlatego wzywa do surowszej niezależnej kontroli regulacyjnej, uwzględniającej rynek europejski, a także do podjęcia środków krajowych w celu realizacji celu Unii Europejskiej, jakim jest podwyższenie minimalnych poziomów połączeń wzajemnych do 10 %, poprzez identyfikację głównych przeszkód i powołanie koordynatorów;

*
* *

80. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

P6_TA(2007)0041

Widmo radiowe

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie europejskiej polityki w zakresie widma radiowego (2006/2212(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów zatytułowany „Podejście rynkowe do zarządzania widmem w Unii Europejskiej” (COM(2005)0400),
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Przyszłościowa polityka wykorzystania widma radiowego Unii Europejskiej: drugie sprawozdanie roczne” (COM(2005)0411),
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów zatytułowany „Priorytety polityki spektrum radiowego UE w zakresie przejścia na nadawanie cyfrowe w kontekście zbliżającej się Regionalnej Konferencji Radiokomunikacyjnej ITU w roku 2006 (RRC-06)” (COM(2005)0461),